

Volio bih jednog dana biti kao Tadej Pogačar

Napisao: Boris PEROVIĆ

Snimio: Marin ANIČIĆ

Vladimir Miholjević, Robert Kišerlovski, Josip Ruman, Fran Miholjević. To su najsajtniji izdanci Biciklističkog kluba Rijeka, koji su sudjelovali na Grand Touru, na najvećim svjetskim biciklističkim utrka kao što su Giro d'Italia, Tour de France i Vuelta a Espana. Put do tih visina je mukotrpan, ali svi su oni već u svojim počecima pokazivali velik potencijal koji su oplemenili radom i upornošću. Mogućnosti koje bi ga jednog dana mogle dovesti na trag ovih riječkih biciklističkih velikana u svojim kadetskim danima iskazuje izuzetno talentirani 14-godišnji Lan Marić koji je već drugu godinu daleko najbolji hrvatski biciklist u svojoj kategoriji.

Prošle godine je osvojio naslove državnog prvaka u svih pet disciplina, uz drugo mjesto na jakoj utrci u Sloveniji Kids Tour. Ove godine se okitio s još tri naslova na državnom prvenstvu za kadete, što znači da je ostao najbolji hrvatski biciklist u svom uzrastu.

– Pobijedio sam na državnim prvenstvima u cestovnom biciklizmu, kronometru i brdskoj utrci. Nisam uspio obraniti naslov u ciklokrosu, a na kriteriju sam imao nesreću jer mi je pao lanac, ali i ovako sam zadovoljan sezonom, bez obzira što nisam ponovo osvojio svih pet zлата. Nažalost, nisam ponovio lanijski rezultat u Sloveniji, bio sam osmi, ali i to osmo mjesto je bilo najbolji hrvatski rezultat na Kids Touru. No, zato sam bio dobar na utrci u Idriji,

Lan Marić, 14-godišnji riječki biciklist, već drugu godinu zaredom najbolji je hrvatski kadet. Okitio se brojnim titulama i priznanjima, a snovi ga vode prema najvećim svjetskim utrka

također vrlo jakoj u mojoj kategoriji, tamo sam osvojio drugo mjesto. Zadovoljan sam i osmim mjestom ukupnom poretu velike utrke Alpe Adria u Austriji, oko Klagenfurta, koja je po kvaliteti i međunarodnoj konkurenciji u rangu sa slovenskim Kids Tourom. Lani sam tamo vozio pod visokom temperaturom, tako da nisam mogao dati svoj maksimum.

Lani je osvojio naslove državnog prvaka u svih pet disciplina, a ove sezone dodao još tri zлата, za cestovni biciklizam, kronometar i brdsku utрку – Lan Marić u dresu Biciklističkog kluba Rijeka

U svom uzrastu među boljima u Europi

Činjenica da se drži ravnopravno s konkurentima iz Slovenije i Italije, dviju zemalja koje su tradicionalno jake u biciklizmu u svim kategorijama, svjedoči da je Lan u svom uzrastu među boljima i u Europi.

– Slovenci su daleko ispred nas u biciklizmu, ne bismo pretjerali ako kažemo da je omjer između njih i nas sto prema jedan. Jaki su i u natjecateljskom smislu i u organizacijskom, svakog vikenda održavaju neku kvalitetnu utрку, dok kod nas utрка praktički i nema, pogotovo međunarodnih.

Lan potječe iz sportske obitelji, tata je predsjednik Triatlon kluba Rival, mama se bavila sportskim plesom, a sada vodi treninge udruge plesa na svili, dok se sestra nakon gimnastike također posvetila sportskom plesu. Nije ni čudo da se od malih nogu posvetio sportu pa se tako uz tatu natjecao u triatlonu. No, teška ozljeda ga je prisilila na promjenu sporta, dok je igrao nogomet na tjelesnom okrenula mu se noga i popucao mu je križni ligament u koljenu.

– Nakon ozljede koljena trčanje nije bilo preporučljivo pa triatlon više nije dolazio u obzir, trebalo je izabrati sport koji će mi jačati mišiće oko koljena. Izabrao sam veslanje, ali nisam dugo ostao u tome jer sam bio premlad pa me nisu još puštali na vodu. Onda sam krenuo na plivanje, u Primorje, i išlo mi je dosta dobro, ali bilo mi je teško usklađivati treninge i školske obaveze. Tako sam se na koncu odlučio za biciklizam. Još ranije, dok

Oni dolaze – podmladak Biciklističkog kluba Rijeka s trenerima

Trenira se svakodnevno – BK Rijeka je najbolji cestovni biciklistički klub u Hrvatskoj

sam se bavio triatlonom, upoznao sam se s cestovnim biciklizmom i zaljubio ga, a kad sam ga sad počeo ozbiljnije trenirati, krajem sezone 2023., vidio sam da je to sport za mene.

Očito je da nije pogriješio, o tome svjedoči njegova dominacija među vršnjacima u Hrvatskoj. No, jednako tako je i Lanov klub Rijeka dominantan u domaćim okvirima.

Dominacija Biciklističkog kluba Rijeka

– Imamo najbolje vozače, redovito osvajamo sve medalje na državnim prvenstvima. Lani smo dobili nagradu za najbolji cestovni biciklistički klub, tu smo daleko najbolji. Klub je odlično organiziran, jedini u Hrvatskoj nastoji imati ekipe u svim kategorijama, a ostali klubovi nemaju toliko broj vozača da bi to mogli. Za nas voze i vozači koji nisu iz Rijeke, dolaze privučeni željom da se naprave timovi i da se mogu na utrkama u inozemstvu natjecati ravnopravno s drugima. Bez tima se teško može napraviti neki zapaženi rezultat na većim utrkama, to sam i ja primjećivao lani dok nismo imali tako dobru ekipu, na utrkama vani mi je nedostajala pomoć da me netko povuče, morao sam sam to raditi. Ove godine su i ostali moji klupski kolege ojačali i sad mi dosta pomažu tijekom utrka.

Biciklistički klub Rijeka svoje uspjehe duguje odličnoj organizaciji, na čelu s predsjednikom kluba Milivojem Miljkovićem koji je i glavni sponzor kao vlasnik kompanije Fracasso te direktorom Morenom Vrancichem. Glavni trener kluba je Ivan Jagićić.

– Klub je zaista odlično organiziran, ni mi ni naši roditelji ne moramo razmišljati hoćemo li ići na neku utrku u Sloveniju ili Italiju, a i ne brinemo oko opreme, svi imamo konkurentne karbonske bicikle. Treniramo zajedno s trenerom svakog vikenda, idemo u Ilirsku Bistricu, na Učku, u Novi Vinodolski, ako nismo na nekoj utrci. Kroz tjedan smo isto na biciklu, radimo svakodnevno, skupimo se ovisno o mjestu stanovanja, ali nekad i sam vozim, po programu trenera, naravno. Zimi radimo i u klupskoj teretani na Školjiću.

Odličan u sprintu i u penjanju

Lan je odličan u svim segmentima biciklizma, još se nije posve profilirao pa ga se ne može nazvati samo sprinterom ili samo penjačem.

– Zasad mi sve ide jako dobro, ali još sam mlad, tek sam u kadetskoj konkurenciji, vidjet ćemo za koju godinu hoću li u nečemu biti bolji. Volio bih kad budem stariji biti kao Slovenac Tadej Pogačar, dvostruki pobjednik Tour de Francea, njega smatram svojim uzorom, ipak je on najbolji na svijetu. Izvrstan je penjač, ali je odličan i u sprintu, čak pobjeđuje i mnoge sprintere pa osim Tour de Francea dobiva i klasične utrke. Ja sam po mami Slovenac, i rođen sam u Sloveniji Gradecu, tako da je to razlog više zašto cijenim Pogačara.

Lan je dobitnik i mnogih priznanja za svoje uspjehe, i od Hrvatskog biciklističkog saveza i od Grada Rijeke.

– Dobio sam od Grada priznanje kao najbolji sportaš u kadetskoj konkurenciji, volio bih da ponovo zaslužim tako nešto, ali ove godine nemam pet naslova državnog prvaka kao lani pa ne znam baš hoće li me uzeti u konkurenciju. Od Saveza sam proglašen za najboljeg cestovnog biciklista Hrvatske do 14 godina. Usprkos svim sportskim obavezama, nije imao problema sa školom, uspješno je priveo kraju osnovnu školu i sad se upisao u sportski razred Salezijanske gimnazije.

Tata Miroslav i Lan Marić na treningu u Kostreni

Želja? Imati vlastitu vrhunsku specijalku, a ne klupsku

– Sad će biti malo teže školu usklađivati sa sportom, ipak je to srednja škola, ali nadam se da ću uspjeti nastaviti trenirati kao i do sada. U osnovnoj školi je razrednica imala razumijevanja za moje izostanke s nastave zbog natjecanja, zahvalan sam joj na tome. Bio sam vrlo dobar učenik pa sam zajedno s bodovima koje sam dobio od biciklističkog saveza na temelju mojih uspjeha uspio upisati Salezijansku gimnaziju.

Štedi za novi bicikl

Lan je u sportu od najmanjih nogu, a bicikl mu je uvijek bio najdraži rekvizit.

– Na biciklu sam od svoje šeste godine, volio sam voziti mountain bike, čak sam i sudjelovao na nekim utrkama. Kad sam bio malo veći tata me naučio voziti specijalku i uključio u triatlon gdje sam također imao dobre rezultate. Bio bih bolji da mi je išlo trčanje, više sam volio plivanje i biciklizam. Na biciklu se ipak najbolje osjećam. Do sada sam osvojio oko 70 medalja u svim sportovima, sve su mi izložene u sobi, a pehara imam toliko da ćemo uskoro morati kupiti novi ormar za njih. Pehare najviše dobivam na utrkama u Italiji, a tamo sam čak jednom dobio i 50 eura nagrade. Zato volim ići u Italiju, mogu nešto i zaraditi... Imam cilj što učiniti s novcem kojeg dobijem, i od nagrada i od roditelja, želim kupiti novi bicikl jer ovaj na kojem sada vozim je od kluba.